SVÄTÉ OČAKÁVANIE

Ale ja budem vyzerať Hospodina, budem očakávať na Boha svojho spasenia; môj Boh ma vyslyší. (Micheáš 7:7)

Nečítali ste náhodou krásnu knižočku **Roh očakávania?** Ak nie, mali by ste si ju zohnať; nájdete v nej snáď najlepšiu kázeň na náš text. Hovorí o kráľovi, ktorý pripravil mesto pre svojich chudobných poddaných. Neďaleko od nich boli veľké sklady, kde mohli dostať všetko, čo potrebujú, pokiaľ by o to jednoducho požiadali.

Ale bola tam jedna podmienka – mali čakajúc **sledovať, či už prichádza odpoveď;** aby ich kráľov posol, ktorý donášal odpoveď na ich prosby, vždy našiel čakajúcich a pripravených ho prijať.

Dozviete sa smutný príbeh jedného malomyseľného človeka, ktorý nikdy neočakával, že dostane to, o čo žiadal, pretože veril, že je príliš nehodný. Jedného dňa ho vzali do kráľovských skladov a aký zostal udivený, keď zbadal všetky tie balíčky, ktoré boli pripravené pre neho, s jeho adresou a ktoré boli dokonca i odoslané.

Bol tam odev chvály, olej veselia, masť na oči a mnoho ďalšieho. Posli prišli k jeho dverám, ale našli ich zavreté; on ich nečakal. Vtedy sa naučil lekciu, ktorú vyučuje Micheáš. Ale ja budem vyzerať Hospodina, budem očakávať na Boha svojho spasenia; môj Boh ma vyslyší.

Čakanie na odpoveď na modlitby je len časťou čakania. Chceme si uvedomiť požehnanú pravdu, že čakanie je len časťou – ale zato veľmi dôležitou. Ak máme špeciálne prosby v spojení s tým, na čo čakáme, v našom čakaní si musíme byť istí a dôverovať, že **môj Boh ma vyslyší.**

Sväté, radostné očakávanie je samotnou podstatou skutočného čakania. Nehovoríme to len ohľadom mnohých prosieb, ktoré každý veriaci má, ale hlavne ohľadom tej jednej, ktorá by mala byť hlavnou v každom srdci – aby Boží život mal v mojej duši plnú vládu.

Aby bol Kristus plne vytvarovaný v nás a aby sme boli naplnení do plnosti Božej – to je to, čo nám Boh zasľúbil. **Boží ľud to hľadá len veľmi zriedkakedy** – často preto, že neverí, že je to možné. Toto by sme mali hľadať a odvážiť sa očakávať, pretože Boh je schopný a čaká, aby v nás na tom mohol pracovať.

Ale robiť to musí Sám Boh, a preto naša práca musí ustať. Musíme vidieť, že viera v moc Božiu, ktorá vzkriesila Ježiša z mŕtvych, ako i vzkriesenie a dokonanie Božieho života v našej duši, je priamou Božou prácou.

Čakanie musí byť niečím viac ako zastavením sa pred Bohom v tichosti našej duše a spoliehaním sa na Neho, ktorý kriesi mŕtvych. Všimnite si, že trojnásobné použitie mena Božieho v našom texte nás smeruje k Nemu; od Neho je naše očakávanie.

Ale ja budem vyzerať Hospodina, budem očakávať na Boha svojho spasenia; môj Boh ma vyslyší. Všetko, čo sa týka spasenia a všetko, čo je dobré a sväté, musí byť priamou; mocnou prácou Boha samého v nás. Každá chvíľa nášho života v Božej vôli musí byť priamym Božím zásahom. A to jediné, čo mám robiť ja, je dívať sa smerom k Pánovi; čakať na Boha môjho spasenia a držať sa pevne dôvery s uistením, že môj Boh ma vyslyší.

Boh hovorí: Utíchnite a poznajte, že ja som Boh. Niet väčšieho ticha ako hrobového. V Ježišovom hrobe - v spoločenstve s Jeho smrťou, v smrti sebe so všetkou mojou vôľou a múdrosťou - leží sila a energia; tam je odpočinutie.

Keď sa sami v sebe utíšime a naša duša stíchne pred Bohom, Boh povstane a ukáže sa. Utíchnite a poznajte - a poznáte - že ja som Boh. Niet takej tichosti, ako je tá, ktorú dáva Ježiš, keď hovorí: Mlč, umĺkni! (Marek 4:39). V Kristovi, v Jeho smrti, v Jeho živote a v Jeho dokonanom vykúpení, môže duša zmĺknuť a Boh prichádza, všetko preberá do Svojich rúk a robí Svoju dokonalú prácu.

len očakávaj mlčky, moja duša, na Boha!